

Parés de la vertu de la tempérance

Par Ulisses Soares
du Collège des douze apôtres

A mértékletesség erényével ékesítve

Ulisses Soares elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Conférence générale d'octobre 2025

Je nous invite tous sincèrement à parer notre esprit et notre cœur de la vertu chrétienne de la tempérance.

En mai 2021, alors qu'il visitait le chantier de rénovation du temple de Salt Lake City, le président Nelson s'est émerveillé des efforts des pionniers qui, avec des ressources limitées et une foi inébranlable, ont construit cet édifice sacré, un chef-d'œuvre physique et spirituel qui a résisté à l'épreuve du temps. Cependant, il a aussi constaté les effets de l'érosion qui, au fil du temps, avait créé des interstices dans les pierres de fondation d'origine du temple et de l'instabilité dans la maçonnerie, signes évidents de la nécessité d'un renforcement de sa structure.

Notre prophète bien-aimé nous a ensuite enseigné que, tout comme il était nécessaire de mettre en œuvre des mesures importantes pour renforcer les fondations du temple afin qu'il résiste aux forces de la nature, nous devons également prendre des mesures extraordinaires, peut-être des mesures que nous n'avons jamais prises auparavant, pour renforcer notre fondation spirituelle en Jésus-Christ. Dans son message mémorable, il nous a posé deux questions profondes auxquelles réfléchir personnellement : « Quelle est la solidité devotrefondation ? Et de quoi avez-vous besoin pour renforcer votre témoignage et votre compréhension de l'Évangile ? »

L'Évangile de Jésus-Christ nous fournit des moyens divinement inspirés et efficaces pour empêcher l'érosion spirituelle de notre âme. Ainsi, notre fondation est renforcée, et nous pouvons éviter les interstices dans notre foi et l'instabilité dans notre témoignage et dans notre compréhension des vérités sacrées de l'Évangile. Un principe

Nyomatékos felhívást intézek mindannyiunkhoz, hogy ékesítsük elménket és szívünket a mértékletesség krisztusi erényével.

Amikor Russell M. Nelson elnök 2021 májusában ellátogatott a Salt Lake templomra zajló munkálatok helyszínére, elámult azon pionírok erőfeszítésein, akik korlátozott erőforrásokkal, ám rendíthetetlen hittel felépítették azt a szent építményt, azt a fizikai és lelki remekművet, amely kiállta az idő próbáját. Felfigyelt ugyanakkor a talajkopás azon hatásaira is, amelyek idővel repedéseket okoztak a templom eredeti alapzatát adó kövekben és ingataggá tették a falazatot, világosan jelezve a szerkezet megerősítésének a szükségességét.

Szeretett prófétánk akkor azt tanította nekünk, hogy amilyen fontos nagyszabású lépéseket tenni a templom alapjának a megerősítésére, hogy ellen tudjon állni a természeti erőeknek, nekünk is rendkívüli lépéseket kell tennünk – talán akár még soha nem látottakat is – a Jézus Krisztuson nyugvó saját lelki alapzatunk megerősítésére. Emlékeztet üzenetében két mélyreható kérdést tett fel nekünk személyes elmélkedésre: „Milyen szilárd atialapokat? És milyen megerősítések szükségesek a bizonyságotokban, valamint az evangélium értése terén?”

Jézus Krisztus evangéliuma Istentől sugalmazott és hathatós eszközöket biztosít számunkra lelkünk kopásának a megakadályozására, erőteljesen megszilárdítva alapzatunkat és segítve elkerülnünk hitünk repedéseinek a kialakulását, valamint a bizonyságunk és az evangélium szent igazságairól való megértésünk ingatlanságát. E

particulièrement pertinent pour atteindre cet objectif se trouve dans la section 12 des Doctrines et Alliances. Cette révélation a été donnée par l'intermédiaire de Joseph Smith, le prophète, à Joseph Knight, un homme juste qui cherchait sincèrement à comprendre la volonté du Seigneur, non pour un simple changement extérieur, mais pour rester inébranlable dans sa condition de disciple, « ferme comme les piliers du ciel ». Le Seigneur a déclaré :

« Voici, je te parle, à toi, et aussi à tous ceux qui ont le désir de promouvoir et d'établir cette œuvre.

« Et nul ne peut apporter son aide à cette œuvre s'il n'est humble et plein d'amour, et n'a la foi, l'espérance, et la charité, étant modéré dans toutes les choses qui seront confiées à ses soins. »

Les conseils du Sauveur, rapportés dans cette révélation sacrée, nous rappellent que la tempérance est l'armature essentielle d'une fondation ferme en Jésus-Christ. C'est l'une des vertus indispensables, non seulement pour les personnes qui ont été appelées à servir, mais aussi pour toutes celles qui ont contracté des alliances sacrées avec le Seigneur et qui acceptent de le suivre fidèlement. La tempérance harmonise et renforce les autres vertus chrétiennes mentionnées dans cette révélation : l'humilité, la foi, l'espérance, la charité et l'amour pur qui émane du Christ. De plus, cultiver la tempérance est un moyen efficace de protéger notre âme de l'érosion spirituelle subtile, mais constante, causée par les influences du monde qui peuvent affaiblir notre fondation en Jésus-Christ.

Parmi les qualités que possèdent les vrais disciples du Christ, la tempérance se distingue comme étant le reflet du Sauveur lui-même, un fruit précieux de l'Esprit, accessible à tous ceux qui s'ouvrent à l'influence divine. C'est la vertu qui apporte l'harmonie au cœur en façonnant les désirs et les émotions avec sagesse et calme. Dans les Écritures, la tempérance est présentée comme une partie essentielle de la progression dans notre cheminement spirituel, nous conduisant vers la patience, la piété et la compassion, tout en affinant nos sentiments, nos paroles et nos actions.

Les disciples du Christ qui s'efforcent de cultiver cette vertu chrétienne deviennent de plus en plus humbles et pleins d'amour. Une force sereine naît en eux, et ils deviennent plus aptes à

célérer à leur but. À l'élaboration de la section 12 des Doctrines et Alliances, Joseph Smith prophétisa par l'intermédiaire de Joseph Knight, un homme juste qui cherchait sincèrement à comprendre la volonté du Seigneur, non pour un simple changement extérieur, mais pour rester inébranlable dans sa condition de disciple, « ferme comme les piliers du ciel ». Le Seigneur a déclaré :

„Íme, hozzád szólok, és mindazokhoz, akik elő akarják hozni és meg akarják alapozni ezt a munkát;

És senki nem segíthet ebben a munkában, csak akkor, ha alázatos és telve van szeretettel – hittel, reménnyel és jószívűséggel rendelkezve, mértéktartó lévén minden dologban, amit csak a gondjára bízunk.”

A Szabadítónak az ebben a szent kinyilatkoztatásban feljegyzett útmutatása emlékeztet minket arra, hogy a mértékletesség az egyik elengedhetetlen megerősítése a Jézus Krisztusba vetett szilárd alapnak. Egyike a létfontosságú erényeknek, nemcsak azok számára, akiket szolgálatra hívtak el, hanem mindazoknak is, akik szent szövetségeket kötöttek az Úrral és ígért mondtak az Ő hithű követésére. A mértékletesség összhangol és megerősít az ebben a kinyilatkoztatásban megemlített egyéb krisztusi tulajdonságokat, amilyen az alázat, a hit, a remény, a jószívűség és az Őtől kiáradó tiszta szeretet. Továbbá a mértékletesség kialakítása az egyik jelentőségteljes módja a lelkünk megvédésének azon kifinomult, ám állandó világi hatások okozta lelki kopás ellen, amelyek meg tudják gyengíteni a Jézus Krisztusba vetett alapunkat.

A Krisztus igaz tanítványait ékesítő jellemvonások között a mértékletesség kiemelkedik magának a Szabadítónak a tükörképeként; a Lélek becses gyümölcse ez, amely mindenki számára elérhető, aki megnyitja önmagát az isteni befolyás előtt. Ez az az erény, amely összhangot hoz a szívnek, bölcsességgel és higgadtsággal alakítva a vágyakat és az érzelmeket. A szentírásokban a mértékletesség a lelki utazásunk alapvető részeként jelenik meg, a türelem, az isteniség és a könnyőrelekedés felé terelve minket, miközben finomítja az érzéseinket, a szavainkat és a tetteinket.

Krisztus azon tanítványai, akik e krisztusi tulajdonság ápolására törekednek, egyre inkább alázatosabbá és szeretettel telivé válnak. Békés belső erő támad bennük, és még inkább képesek lesz-

maîtriser leur colère, à rester patients et à traiter les autres avec tolérance, respect et dignité, même lorsque les vents de l'adversité soufflent avec violence. Ils s'efforcent de ne pas agir impulsivement, mais choisissent d'agir avec de la sagesse spirituelle, guidés par la douceur et par l'influence paisible du Saint-Esprit. Ainsi, ils deviennent moins vulnérables à l'érosion spirituelle, parce que, comme l'apôtre Paul l'a enseigné, ils savent qu'ils peuvent tout faire par le Christ, qui les fortifie, même face aux épreuves qui pourraient ébranler leur témoignage de lui.

Dans son épître à Tite, Paul donne des conseils sacrés concernant les qualités requises des personnes qui désirent représenter le Sauveur, et faire sa volonté avec foi et dévouement. Il dit qu'elles doivent être hospitalières, modérées, justes et saintes, des qualités qui reflètent clairement l'influence de la tempérance.

De plus, Paul les avertit qu'elles ne doivent pas être « arrogant[es], ni [colériques], ni violent[es] ». Ces traits de caractère sont contraires à la volonté du Sauveur et entravent la véritable progression spirituelle. Dans le contexte scripturaire, ne pas être « arrogant » c'est refuser d'agir avec arrogance et orgueil; ne pas être « colérique » c'est ne pas céder aux pulsions naturelles, comme l'impatience ou l'irritabilité; et ne pas être « violent » c'est rejeter tout comportement querelleur, agressif et dur, que ce soit verbalement, physiquement ou émotionnellement. Si nous nous efforçons de changer de comportement avec foi et humilité, nous nous ancrerons fermement dans le roc solide de la grâce du Christ, et deviendrons des instruments purs et polis entre ses mains saintes.

En réfléchissant à la nécessité de cultiver la vertu de la tempérance, je me suis souvenu des paroles d'Anne, la mère du prophète Samuel, une femme d'une foi remarquable qui, même après de grandes épreuves, a offert un cantique de gratitude au Seigneur. Elle a dit : « Ne parlez plus avec tant de hauteur ; Que l'arrogance ne sorte plus de votre bouche ; Car l'Éternel est un Dieu qui sait tout, Et par lui sont pesées toutes les actions. » Son cantique est plus qu'une prière, c'est une invitation qu'elle se lance à agir avec humilité, maîtrise de soi et modération. Anne nous rappelle que la véritable force spirituelle ne s'exprime pas par des réactions impulsives ou des paroles hautaines, mais par une attitude modérée et ré-

nek megzabolázni a haragot, türelmet gyakorolni, és elfogadással, tisztelettel és méltósággal bánni másokkal, még amikor az ellenségeskedés szelei ádázul tombolnak is. Igyekeznek nem hirtelen felindulásból cselekedni, hanem azt választják, hogy lelki bölcsességgel, szelidségtől és a Szent Lélek gyengéd hatásától vezérelve cselekszenek. Ily módon egyre kevésbé lesznek kitéve a lelki kopásnak, mivel – ahogyan azt Pál apostol tanította – tudják, hogy mindent meg tudnak tenni Krisztusban, aki megerősíti őket, még olyan próbatételekkel szembenézve is, amelyek megint gathatnák a Róla való bizonyosságukat.

Pál a Titushoz írt levelében szent tanácsot adott azok ismérveit illetően, akik arra vágnak, hogy a Szabadítót képviseljék, és hittel és odaadással teszik az Ő akaratát. Azt írta, legyenek vendégszeretők, józanok, igazak és szentek – olyan tulajdonságok ezek, amelyek egyértelműen tükrözik a mértékletesség hatását.

Pál ugyanakkor arra is figyelmeztetett, hogy ne legyenek akaratosak, ne legyenek haragosak és ne legyenek verekedők. Az efféle tulajdonságok ellenkeznek a Szabadító szándékával és gátolják a valódi lelki növekedést. Szentírásbeli összefüggésben a „nem akaratos” olyan személyre utal, aki nem hajlandó öntelten és gögösen cselekedni; aki „nem haragos”, az kerüli a türelmetlenségre és ingerültségre való természetes hajlamot; aki pedig „nem verekedő”, az nemet mond a szóban, fizikailag vagy érzelmileg viszálykodó, támadó vagy durva viselkedésre. Miközben hittel és alázattal a viselkedésünk megváltoztatására törekszünk, szilárdan hozzá lehetünk horgonyozva az Ő kegyelmének a tömör sziklájához, és tiszta, kifinomult eszközökké válhatunk az Ő szent kezében.

Azon tűnődve, miért is fontos ápolni a mértékletesség erényét, eszembe jutnak Anna szavai, aki Sámuel próféta édesanyja volt, nagy hitű asszony, aki még hatalmas próbatételeket követően is háladalt énekelt az Úrnak. Ezt mondta: „Ne szóljatok oly kevélyen, oly nagyon kevélyen; Szátokból ne jöjjön kérkedő szó, Mert mindentudó Isten az Úr, És a cselekedeteket ő ítéli meg.” Dala több mint ima – inkább önmagához szóló kérés az alázattal, önuralommal és visszafogottsággal való cselekvésre. Anna emlékeztet minket, hogy a valódi lelki erő nem lobbanékony reagálásban vagy fennhéjázó szavakban jut kifejezésre, hanem az Úr bölcsességéhez igazított mértékletes, átgondolt hozzáállásokban.

fléchie, en harmonie avec la sagesse du Seigneur.

Bien souvent, le monde exalte les comportements de l'agressivité, l'arrogance, l'impatience et la démesure, justifiant souvent ces attitudes par les pressions de la vie quotidienne, et par la recherche de l'approbation et de la popularité. Lorsque nous détournons notre regard de la vertu de la tempérance et ignorons l'influence douce et modératrice du Saint-Esprit dans notre façon d'agir et de parler, nous tombons facilement dans le piège de l'ennemi, ce qui nous conduit inévitablement à prononcer des paroles et à adopter des attitudes que nous regretterons profondément, que ce soit dans nos relations sociales, familiales ou même ecclésiastiques. L'Évangile de Jésus-Christ nous invite à exercer cette vertu, surtout dans les moments difficiles, car c'est précisément à ces occasions que la véritable personnalité des gens se révèle. Comme Martin Luther King, fils, l'a dit un jour : « La véritable stature d'un homme ne se révèle pas dans les moments où il est à son aise, mais lorsqu'il rencontre des difficultés et des conflits. »

En tant que peuple de l'alliance, nous sommes appelés à vivre le cœur fermement enraciné dans les promesses sacrées que nous avons faites au Seigneur, en suivant soigneusement le modèle qu'il a établi par son exemple parfait. En contrepartie, il nous a fait cette promesse : « En vérité, en vérité, je vous dis que c'est ma doctrine, et quiconque bâtit là-dessus bâtit sur mon roc, et les portes de l'enfer ne prévaudront pas contre lui. »

Let Not Your Heart Be Troubled[Que votre cœur ne se trouble point], tableau de Howard Lyon, publié avec la permission de Havenlight

Le ministère du Sauveur sur terre a été marqué par la vertu de la tempérance dans tous les aspects de sa personnalité. Par son exemple parfait, il nous a enseigné à « être patients dans les afflictions, à ne pas insulter ceux qui insultent ». En enseignant que nous ne devons pas céder à la colère à cause de disputes et de querelles, il a déclaré : « Vous devez vous repentir, et devenir semblables à un petit enfant. » Il a aussi enseigné que tous ceux qui désirent venir à lui d'un cœur pleinement résolu doivent se réconcilier avec les personnes contre lesquelles ils sont en colère et avec celles qui ont quelque chose contre eux. Avec une attitude pleine de tempérance et un cœur compatissant, il nous a assuré que lorsqu'on nous traite avec dureté, méchanceté, manque de

A világ gyakorta magasztalja az erőszakosságból, szemtelenségből, türelmetlenségből és túlzásokból fakadó viselkedésmódokat, gyakran a mindennapi élet feszültségeivel, valamint az elismerés és népszerűség keresésével igazolva azokat. Amikor elfordítjuk a tekintetünket a mértékletes erényéről és figyelmen kívül hagyjuk a Szent Lélek tetteinkre és szavainkra gyakorolt gyengéd és mérséklő hatását, könnyen beleesünk az ellenség csapdájába, ami elkerülhetetlenül olyan szavak kimondásához és olyan hozzáállások felvételéhez vezet, amelyeket mélyen meg fogunk bánni, akár a társasági, a családi vagy még az egyházi kapcsolatainkban is. Jézus Krisztus evangéliuma ezen erény gyakorlására szólít minket, különösen a kihívások idején, hiszen pontosan az ilyen alkalmakkor derül ki egy ember valódi jelleme. Ifj. Martin Luther King egykori szavait idézve: „Az ember legfőbb mércéje nem az, hogy hol áll a kényelem és jólét pillanataiban, hanem az, hogy hol áll a kihívások és vitás helyzetek idején.”

Szövetséges népként olyan életre kaptunk elhívást, amelyben a szívünk szilárdan gyökeres az Úrnak tett szent ígéretekben, gondosan követve az Ő tökéletes példája által lefektetett mintát. Ő cserébe ezt ígérte: „Bizony, bizony mondom nektek, hogy ez az én tanom, és aki erre épít, az én sziklámra épít, és a pokol kapui nem fognak diadalmaskodni felette.”

Let Not Your Heart Be Troubled[Ne nyugtalanodjék a ti szívetek]. Készítette: Howard Lyon; közzétéve a Havenlight jóvoltából

A Szabadító földi szolgálattételét a mértékletesség erénye fémjelezte a jelleme összes vonatkozásában. Tökéletes példája által így tanított minket: „Legyél türelmes a sanyargatásokban, ne szidalmazd azokat, akik szidalmaznak!” Arról tanítva, hogy ne engedjünk a haragnak viták és viszálykodások miatt, kijelentette: „[B]űnbánatot kell tartanotok, és olyanokká kell lennetek, mint egy kisgyermek”. Arról is tanított, hogy mindazok, akik szívük minden szándékával Őhöz kívánnak jönni, békéljenek meg azokkal, akikre dühösek vagy akiknek valami panasza van ellenük. Mértékletes hozzáállással és könyörületességgel biztosított minket afelől, hogy amikor górombán, durván, tiszteletlenül vagy lekicsinylően bánnak velünk, az Ő kedvessége nem fog eltávoz-

respect ou mépris, son amour ne s'éloignera pas de nous et son alliance de paix ne sera pas retirée de notre vie.

Il y a quelques années, mon épouse et moi avons eu le privilège sacré de rencontrer des membres fidèles de l'Église à Mexico. Beaucoup d'entre eux, personnellement ou à travers leurs proches, avaient enduré des épreuves indescriptibles, notamment des enlèvements, des homicides et d'autres tragédies déchirantes.

En regardant le visage de ces saints, nous n'avons vu ni colère, ni ressentiment, ni désir de vengeance. Au lieu de cela, nous avons vu une humilité tranquille. Leur visage, bien que marqué par le chagrin, rayonnait d'un désir sincère de guérison et de réconfort. Même si leur cœur avait été brisé par la souffrance, ces saints sont allés de l'avant avec foi en Jésus-Christ, choisissant de ne pas laisser leurs afflictions créer des brèches dans leur foi ni déstabiliser leur témoignage de l'Évangile.

À la fin de ce rassemblement sacré, nous avons salué chacun d'eux. Chaque poignée de main, chaque étreinte est devenue un témoignage paisible qu'avec l'aide du Seigneur, nous pouvons choisir de réagir avec tempérance aux frustrations et aux difficultés de la vie. Leur exemple tranquille et modeste était une invitation douce à suivre le chemin du Sauveur avec tempérance en toutes choses. Nous avons l'impression d'être en présence d'anges.

Jésus-Christ, le plus grand de tous, a souffert pour nous jusqu'à saigner à chaque pore, pourtant, il n'a jamais laissé la colère enflammer son cœur et aucune parole agressive, offensante ou grossière n'a franchi ses lèvres, même au milieu d'une telle affliction. Avec une tempérance parfaite et une douceur sans égale, il n'a pas pensé à lui-même, mais à chacun des enfants de Dieu, passés, présents et à venir. L'apôtre Pierre a témoigné de l'attitude sublime du Christ lorsqu'il a déclaré : « Lui qui, injurié, ne rendait point d'injures, maltraité, ne faisait point de menaces, mais s'en remettait à celui qui juge justement. » Même au cœur de son agonie suprême, le Sauveur a fait preuve d'une parfaite tempérance divine. Il a déclaré : « Néanmoins, gloire soit au Père, j'ai bu et j'ai terminé tout ce que j'avais préparé pour les enfants des hommes. »

Mes frères et sœurs bien-aimés, je vous invite tous sincèrement à parer notre esprit et notre cœur de la vertu chrétienne de la tempérance,

ni tőlünk, és az Ő békességének a szövetsége sem mozdíttatik el az életünkben.

Néhány évvel ezelőtt a feleségemmel abban a szent megtiszteltetésben volt részünk, hogy találkozhattunk az egyház néhány hithű tagjával Mexikóvárosban. Sokan közülük – akár személyesen, akár a szeretteiket érintően – leírhatatlan próbatételeket szenvedtek el, köztük emberrablást, gyilkosságot és más szívszaggató tragédiákat.

E szentek szemébe nézve nem láttunk haragot, neheztelést vagy bosszúvágyat. Csak csendes alázatot. Bár arcukon bánat ült, mégis a gyógyulás és vigasz iránti őszinte vágyódás sugárzott róluk. Noha szívüket összetörte a szenvedés, e szentek Jézus Krisztusba vetett hittel törekedtek előre, azt választva, hogy nem engedik, hogy szenvedéseik repedést okozzanak a hitükben vagy ingataggá tegyék az evangéliumról való bizonyosságukat.

E szent összejövetel végeztével egyesével köszöntöttük őket. Minden kézfogás, minden ölelés csendes bizonyossággá vált arról, hogy az Úr segítségével képesek vagyunk mértékletességgel reagálni az élet csalódásaira és kihívásaira. Csendes, hivalkodástól mentes példájuk gyengéd felszólítás volt arra, hogy minden dologban mértékletesen járjunk a Szabadító ösvényén. Úgy éreztük, mintha angyalok jelenlétében lennénk.

Jézus Krisztus, mindenek között a legnagyobb, szenvedett értünk, mígnem minden porából vérzett, mégsem engedte, hogy haragra gyúljon a szíve, sem az ajkát nem hagyták el dühös, sértő vagy káromló szavak, még oly nagy sanyargatás közepette sem. Tökéletes mértékletességgel és páratlan alázattal nem önmagára gondolt, hanem Isten minden egyes gyermekére – a múltban, a jelenben és a jövőben. Péter apostol e szavakkal tett bizonyosságot Krisztus fenséges hozzáállásáról: „A ki szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött; hanem hagyta az igazságosan ítéltre”. A Szabadító még a legnagyobb gyötrelme közepette is tökéletes és isteni mértékletességet tanúsított. Kijelentette: „Mindazonáltal, dicsőség legyen az Atyának, én ittam, és befejeztem előkészületeimet az emberek gyermekeiért.”

Szeretett fivéreim és nővéreim! Nyomatékos felhívást intézek mindannyiunkhoz, hogy ékesítsük elménket és szívünket a mértékletesség

comme une réponse sacrée à l'appel prophétique de notre cher président, Russell M. Nelson. Je témoigne que, si nous nous efforçons, avec foi et diligence, d'intégrer la tempérance dans nos actions et nos paroles, nous fortifierons notre vie et l'ancrerons plus solidement dans la fondation sûre de notre Rédempteur.

Je témoigne solennellement que la recherche constante de la tempérance purifie notre âme et sanctifie notre cœur devant le Sauveur, nous rapprochant doucement de lui et nous préparant, avec espérance et paix, pour ce jour glorieux où nous le rencontrerons à sa seconde venue. Je prononce ces paroles sacrées au nom de notre Sauveur, Jésus-Christ. Amen.

krisztusi erényével, szent válaszul drága elnökünk, Russell M. Nelson prófétai felszólítására. Tanúsítom, hogy miközben hittel és szorgalommal igyekszünk mértékletességet szőni a tetteinkbe és a szavainkba, meg fogjuk erősíteni és még biztosabban a Megváltónk szilárd alapjához fogjuk horgonyozni az életünket.

Ünnepélyesen bizonyágomat teszem arról, hogy a mértékletességre való állandó törekvés megtisztítja a lelkünket és megszenteli a szívünket a Szabadító előtt, gyengéden közelebb húzva minket Őhozzá, valamint felkészít minket reménységgel és békességgel ama dicső napra, amikor találkozni fogunk Vele az Ő második eljövetelekor. E szent szavakat osztom meg veletek Szabadítónk, Jézus Krisztus nevében, ámen.